

ROZPORZĄDZENIE NR
WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO
z dnia 2007 r.

w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Dz. U z 2005 r. Nr 113, poz. 954 i Nr 130, poz. 1087 oraz Dz. U. z 2007 r. Nr 75, poz. 493) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obszar Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn, zwany dalej „Obszarem”, o powierzchni 15 182,9 ha, położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie kętrzyńskim, na terenie gmin: Srokowo i Barciany oraz w powiecie węgorzewskim, na terenie gminy Węgorzewo.

§ 2. 1. Opis granic Obszaru określa załącznik do niniejszego rozporządzenia.

2. Szczegółowy przebieg granic Obszaru jest przedstawiony na mapach topograficznych w skali 1 : 25000, dostępnych w Wydziale Środowiska i Rolnictwa Warmińsko-Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie.

§ 3. 1. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych Obszaru:

- 1) niezbędne jest zachowanie i przywracanie zgodności biocenozy leśnej (mikroorganizmy, organizmy roślinne i zwierzęce) z biotopem
- 2) pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych, części obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu,
- 3) zwiększenie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe, tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;
- 4) zachowanie występujących zbiorowisk roślinnych charakteryzujących się wysokim stopniem naturalności, a zwłaszcza starodrzewów;
- 5) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; w przypadkach stwierdzenia obiektów i powierzchni cennych przyrodniczo (stanowiska roślin, zwierząt, grzybów rzadkich, chronionych itp. oraz pozostałości naturalnych ekosystemów) wnioskowanie do właściwego organu o ich ochronę,
- 6) opracowanie i wdrażanie programów czynnej ochrony oraz reintrodukcji i restytucji gatunków rzadkich, zagrożonych,
- 7) wykorzystanie lasów dla celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych winno odbywać się w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem,

2. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów lądowych Obszaru:

- 1) przeciwdziałanie sukcesji zarastających łąk i pastwisk, torfowisk itd. poprzez wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp

drzew i krzewów,

- 2) propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej a także Krajowego Programu Rolnośrodowiskowego; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o naturalny wypas metodą pastwiskową; zaleca się ochronę i hodowlę lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego,
- 3) maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczenie do przeorywania użytków zielonych,
- 4) preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi,
- 5) ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych,
- 6) zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych,
- 7) melioracje odwadniające, w tym regulowanie odpływu wody z sieci rowów, dopuszczalne tylko w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków,
- 8) eliminowanie nielegalnego eksploatowania surowców mineralnych oraz rekultywacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się interesujące biocenozy wzbogacające lokalną różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zaleca się natomiast podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania,
- 9) utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych,
- 10) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej, m.in. poprzez dostosowanie liczebności populacji zwierząt łownych związanych z ekosystemami otwartymi do warunków środowiskowych.

3. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych Obszaru:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz w pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi,
- 2) tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych jako naturalnej obudowy biologicznej w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennych z pól uprawnych i zwiększenie różnorodności biologicznej;
- 3) prowadzenie prac regulacyjnych i utrzymanie rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;
- 4) zachowanie i utrzymanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących cieków, mokradeł, polan, torfowisk oraz muraw;
- 5) ograniczenie zabudowy przy ciekach i kanałach, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowych oraz ochrony brzegów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 6) ograniczenie zabudowy przy brzegach rzek, w celu zachowania ciągłości przyrodniczo-krajobrazowych oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;
- 7) rozpoznawanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;

- 8) utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej wpływ zanieczyszczeń z pól uprawnych
- 9) ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych;
- 10) opracowanie i wdrożenie programów reintrodukcji, restytucji, czynnej ochrony rzadkich i zagrożonych gatunków zwierząt, roślin i grzybów bezpośrednio związanych z ekosystemami wodnymi;
- 11) zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;
- 12) dopuszcza się redukcję gatunków zwierząt, które poprzez kopanie nor i tuneli w wałach przeciwpowodziowych mogłyby zagrażać bezpieczeństwu przeciwpowodziowemu.

§ 4. 1. Na Obszarze wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.¹);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1199, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124 i Nr 75, poz. 493.

- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego.

3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 nie dotyczy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w rozumieniu § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zm.²) po uzgodnieniu z wojewodą;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które służą racjonalnej gospodarce leśnej, rolnej, łowieckiej lub rybackiej lub poprawie stanu środowiska, po uzgodnieniu z wojewodą.

4. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5 nie dotyczą:

- 1) złóż kopalin udokumentowanych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których dokumentacje zostały zatwierdzone lub przyjęte przez właściwy organ administracji geologicznej;
 - 2) złóż kopalin udokumentowanych na podstawie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie, udzielonych do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia
- po uzgodnieniu sposobu rekultywacji z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody na etapie wydawania koncesji na wydobywanie kopalin.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy:

- 1) obszarów zwartej zabudowy miast i wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin (lub w równorzędnych dokumentach planistycznych), oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
- 2) siedlisk rolniczych-w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;
- 3) wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani, po uzgodnieniu z wojewodą.

6. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 nie dotyczy ustaleń obowiązujących w dniu wejścia w życie rozporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 5. Nadzór nad Obszarem sprawuje Wojewódzki Konserwator Przyrody.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725), z wyjątkiem § 1 w części

² Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 92, poz. 769.

dotyczącej utworzenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn oraz w części dotyczącej przebiegu granic.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego³⁾.

³⁾ Niniejsze rozporządzenie poprzedzone było rozporządzeniem Nr 21 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie wprowadzenia obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 52, poz. 725) oraz rozporządzeniem Nr 54 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 10 listopada 2005 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu na terenie województwa warmińsko-mazurskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 175, poz. 1951) w części dotyczącej Obszaru Chronionego Krajobrazu Jeziora Oświn.

Załącznik do rozporządzenia Nr
Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
z dnia 2007 r.

Opis przebiegu granicy Obszaru Chronionego Jeziora Oświn

Granica Obszaru biegnie od punktu granicznego nr 2202 na wschód granicą Państwa ok. 100 m następnie skręca w drogę na południe do m. Święty Kamień, za m. Święty Kamień biegnie drogą lokalną na wschód i południowy-wschód aż do cieką płynącego na południe koło m. Łęknica i dalej tym cieką na południe i południowy-wschód, mija m. Łęknica i dalej biegnie cieką w kierunku południowo-wschodnim do drogi idącej przez las na Skandławki, dalej drogą w kierunku południowo-wschodnim do skraju lasu, dalej skrajem lasu na północ do drogi, a następnie drogą na północ do m. Kałki, następnie dalej tą drogą w kierunku m. Brzeźnica, ok. 600 m za m. Kałki granica skręca w drogę na północny-zachód do granicy Państwa, i biegnie granicą państwową na wschód do punktu granicznego 2171 i dalej ok. 100 m, a następnie drogą przez Pasternak, Wesołowo, omijając wieś od zachodu, i dalej przez m. Guja omijając wieś po drogach od zachodu, i dalej drogą na południowy-wschód do linii energetycznej i wzdłuż tej linii na wysokość m. Różewiec, skąd drogą na północny-wschód, a następnie południowy-wschód przez Węgielsztyn do m. Stawki, dalej tą drogą przez m. Przystań przekracza Kanał Mazurski na południe i biegnie do południowego skraju lasu (granica wspólna z OChK Wielkich Jezior Mazurskich), a następnie skręca na zachód i wiedzie skrajem lasu do m. Duży Kamień gdzie wkracza na szosę przez Surwile i biegnie szosą do granicy gminy Węgorzewo, następnie granicą gminy na północ ok. 1000 m do jej załamania i tam w kierunku północno-zachodnim dochodzi do drogi gruntowej i biegnie nią na północ obok m. Księży Dwór, ok. 1000 m za wsią skręca drogami na zachód i ponownie na północ i dochodzi do łuku szosy Srokowo – Węgorzewo, skręca w tę szosę w kierunku wschodnim, a przed m. Leśniewo skręca w drogę lokalną na północ i biegnie do lasu, następnie skrajem lasu na zachód i dalej do drogi Srokowo-Boruchowo, którą biegnie w kierunku zachodnim aż do linii energetycznej i wzdłuż niej na północny-wschód do m. Suchodoły, a następnie drogą na północny-zachód przez m. Sówka i dalej na zachód przecinając szosę do Kałek prowadzi skrajem lasu do drogi ze Srokowskiego Dworu do Wilczyn, którą przecina i biegnie wzdłuż cieką na południe aż do rz. Omęt, następnie rzeką zgodnie z jej biegiem na północny-zachód aż dochodzi do lasu i biegnie skrajem lasu na południe i zachód aż do drogi na zachodnim skraju lasu i dalej na północ drogą do wsi Wilczyny i dalej do Wilczej Wólki, następnie za wsią, przy rozwidleniu dróg na Jegławki i Kosakowo skręca w kierunku zachodnim i biegnie ok. 700 m rowami do drogi na Jegławki PGR, i następnie na północ tą drogą i cieką do drogi Wilczyny – Skandławki, a stąd na zachód drogą do skraju lasu, a następnie na południe skrajem lasu do cieków, wzdłuż których okrąża las od południa i dociera do jego zachodniego skraju i dalej skrajem lasu omijając m. Skandławki do rz. Omęt i wzdłuż rzeki do ujścia Młynówki, a następnie wzdłuż rz. Młynówki na południe, następnie skręca na zachód drogą ze Skandławek do kolonii Suchawa, drogą wzdłuż lasu, a następnie skręca na północ i biegnie skrajem lasu, następnie na krańcu kompleksu leśnego skręca na północ i prowadzi drogą na Sławosze, przed wsią wkracza na drogę lokalną i omija Sławosze od wschodu dociera drogami do m. Asuny, gdzie przed wsią skręca w drogę na zachód i dociera do drogi na Mołtajny, którą podąża na północ do granicy Państwa, skręca wzdłuż granicy na wschód do punktu wyjścia tj. punktu granicznego Nr 2202.